บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 136 โรงงาน และได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 15 คน ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิต ดังแสดงในตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 9

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต ดังแสดงในตารางที่ 10 ถึงตารางที่ 13

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบจัดการต้นทุนการผลิต ดังแสดงในตารางที่ 14 ถึงตารางที่ 16

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและการจัดการต้นทุนการผลิต ดังแสดงได้ในตารางที่ 17 ถึงตารางที่ 18

ตอนที่ 7 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการหรือผู้บริหารสถานประกอบการ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการหรือผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการหรือผู้ตอบแบบสอบถามของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง พบว่าผู้ประกอบการหรือผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งผู้บริหารมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 จำนวนรองลงมาคือ ตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่การเงิน สมุห์บัญชี พนักงานบัญชี หัวหน้าแผนกบุคคล หัวหน้างานสรรหาและฝึกอบรม เจ้าหน้าฝ่ายจัดซื้อ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ22.1 และจำนวนน้อยที่สุดคือ ตำแหน่งเจ้าของจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าผู้ประกอบการหรือผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 ช่วงอายุรองลงมาคือ 41-50 ปี จำนวน 38 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.9 ลำดับที่สามคือ ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และลำดับสุดท้ายคือ ช่วงอายุ 20-30 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าผู้ประกอบการหรือผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานช่วง 1-10 ปี มากที่สุดจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือช่วงประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 ลำดับที่สามคือ ช่วงประสบการณ์ทำงาน 21-30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และลำดับสุดท้ายคือ ช่วงประสบการณ์ทำงาน 30 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการหรือผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
- เจ้าของธุรกิจ	3	2.2
- ผู้บริหาร	103	75.7
- อื่น ๆ	30	22.1
2. อายุ		
- 20 - 30 ปี	26	19.1
- 31 - 40 ปี	39	28.7
- 41 - 50 ปี	38	27.9
- 51 ปีขึ้นไป	33	24.3
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 1 - 10 ปี	65	47.8
- 11 - 20 ปี	57	41.9
- 21 - 30 ปี	11	8.1
- 30 ปีขึ้นไป	3	2.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานีของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ามีจำนวนของธุรกิจขนาดย่อมมากกว่าขนาดกลาง คือ ขนาดย่อมจำนวน 80 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.8 ส่วนขนาดกลางจำนวน 56 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 41.2

เมื่อจำแนกตามลักษณะการดำเนินการของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการดำเนินการในประเทศมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 92 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 67.6 รองลงมาคือ ดำเนินการทั้งในและต่างประเทศจำนวน 42 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.9 และลำดับสุดท้ายคือ ดำเนินการในต่างประเทศจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.5

เมื่อจำแนกตามหมู่ย่อยอุตสาหกรรมหมวดพลาสติก พบว่ากลุ่มการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 80 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ กลุ่มการผลิตพลาสติกเป็นแผ่น แท่ง ท่อ หรือรูปทรงต่างๆ จำนวน 49 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.0 และลำดับสุดท้ายคือ กลุ่มการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและในครัวทำด้วยพลาสติกจำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.1

และเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงาน พบว่าสถานประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 10 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 83 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมาคือ ดำเนินงานระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 32 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.5 และลำดับสุดท้ายคือ ดำเนินงานระยะเวลา 1-5 ปี จำนวน 21 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.4

นอกจากนี้ พบว่าสถานประกอบการที่มีจำนวนพนักงาน 1-49 คน มีจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 72 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ มีจำนวนพนักงาน 101-200 คน จำนวน 44 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.4 และลำดับสุดท้ายคือ มีจำนวนพนักงาน 50-100 คน จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.7 ดังปรากฏในตารางที่ 5

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ห้องสมุดงานวิจัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของธุรกิจตามเงินทุนปัจจุบัน		
- ขนาดกลาง	56	41.2
- ขนาดย่อม	80	58.8
2. ลักษณะการดำเนินกิจการของสถานประกอบการ		
- ในประเทศ	92	67.6
- ต่างประเทศ	2	1.5
- ทั้งในและต่างประเทศ	42	30.9
3. หมู่ย่อยอุตสาหกรรมพลาสติก		
- การผลิตพลาสติกเป็นแผ่น แท่ง ท่อ หรือรูปทรงต่าง ๆ	49	36
- การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก	80	58.8
- การผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและในครัวทำด้วยพลาสติก	7	5.1
4. ระยะเวลาที่กิจการดำเนินงาน		
- 1-5 ปี	21	15.4
- 6-10 ปี	32	23.5
- 10 ปีขึ้นไป	83	61.0
5. จำนวนพนักงาน		
- 1-49 คน	72	52.9
- 50-100 คน	20	14.7
- 100 คนขึ้นไป	44	32.4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ แสดงได้ดังตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 9

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิตของสถานประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านค่าแรงมีค่าเฉลี่ยในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.55) รองลงมาคือ ด้านวัตถุดิบมีค่าเฉลี่ยระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.53) และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.35) แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการจัดการต้นทุนการผลิต จำแนกเป็นรายด้าน

การจัดการต้นทุนการผลิต	$\overline{X}$	SD	ระดับ
ด้านวัตถุดิบ	3.53	.54	สูง
ด้านค่าแรง	3.55	.50	สูง
ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต	3.35	.65	ปานกลาง
รวม	3.47	.47	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ โดยจำแนกเป็นรายข้อของสถานประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า สถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ทำการเปรียบเทียบราคาก่อนการสั่งซื้อมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) รองลงมาคือ ควบคุมการเกิดของเสียจากการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) และติดตามความเคลื่อนไหวราคาก่อนการสั่งซื้อมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) ซึ่งทั้งสามข้อทีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสั่งซื้อจากผู้ผลิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\overline{X}$ = 1.88) ดังปรากฏในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับวิธีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ จำแนกเป็นรายข้อ

	ด้านวัตถุดิบ					$\overline{X}$	SD	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ทำสัญญาซื้อล่วงหน้าเป็นรายปี	6 (4.4)	33 (24.3)	5 (3.7)	6 (4.4)	86 (63.2)	2.02	1.43	ต่ำ
2. ติดตามความเคลื่อนไหวราคาก่อนการสั่งซื้อ	56 (41.2)	73 (53.7)	0 (0.0)	2 (1.5)	5 (3.7)	4.27	.86	สูง
3. ทำการเปรียบเทียบราคาก่อนการสั่งซื้อ	72 (52.9)	48 (35.3)	9 (6.6)	2 (1.5)	5 (3.7)	4.32	.94	สูง
4. ทำการกำหนดจุดสั่งซื้อไว้ล่วงหน้า	15 (11.00)	85 (62.5)	17 (12.5)	5 (3.7)	14 (10.3)	3.60	1.08	สูง
5. กำหนดปริมาณการเบิกใช้แต่ละครั้งตามคำสั่งผลิต	38 (27.9)	73 (53.7)	16 (11.8)	0 (0.0)	9 (6.6)	3.96	1.00	สูง
6. ควบคุมการเกิดของเสียจากการผลิต	64 (47.1)	59 (43.4)	7 (5.1)	0 (0.0)	6 (4.4)	4.29	.92	สูง
7. การสั่งซื้อจากตัวแทนจำหน่ายปัจจัยการผลิต	22 (16.2)	87 64.00	20 (14.7)	0 (0.0)	7 5.1	3.86	.87	สูง
8. การสั่งซื้อจากผู้ผลิต	9 (6.6)	19 (14.0)	11 (8.1)	4 (2.9)	93 (68.4)	1.88	1.38	ต่ำ
9. การกำหนดส่วนผสมของวัตถุดิบเป็นอัตราส่วน	44 (32.4)	51 37.5	20 14.7	0 0.0	21 15.4	3.71	1.34	สูง
10. การนำเศษวัตถุดิบที่สภาพดีมาใช้ผลิตซ้ำ หลังจากทำการทดสอบคุณภาพผลผลิตแล้ว	33 (24.3)	48 (35.3)	22 16.2	0 0.0	33 24.3	3.35	1.48	ปานกลาง
	รวม					3.53	.54	สูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรงของสถานประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าสถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรงโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของพนักงานมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือ การปรับปรุงกระบวนการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.09) และจ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นรายวันมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.96) ซึ่งทั้ง 3 ข้อนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จ่ายค่าแรงงานตามชิ้นงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\overline{X}$ = 2.06) ดังปรากฏในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรง จำแนกเป็นรายข้อ

	ด้านค่าแรง					$\overline{X}$	SD	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. จ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นรายวัน	42 (30.9)	69 (50.7)	14 (10.3)	0 (0.0)	11 (8.1)	3.96	1.07	สูง
2. จ่ายค่าจ้างแรงงานตามชิ้นงาน	6 (4.4)	2 (1.5)	39 (28.7)	36 (26.5)	53 (39)	2.06	1.07	ต่ำ
3. จ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นรายเดือน	14 (10.3)	59 (43.4)	51 (37.5)	2 (1.5)	10 (7.4)	3.48	.97	ปานกลาง
4. กำหนดจำนวนพนักงานขั้นต่ำที่ต้องการ	28 (20.6)	68 (50.0)	25 (18.4)	0 (0.0)	15 (11.0)	3.69	1.14	ต่ำมาก
5. มีการจ้างแรงงานชั่วคราวในช่วงต้องการผลผลิตสูง	13 (9.6)	52 (38.2)	40 (29.4)	0 (0.0)	31 (22.8)	3.12	1.29	ปานกลาง
6. ปรับแผนงานการใช้แรงงานส่วนเกินในช่วงผลผลิตต่ำ	17 (12.5)	47 (34.6)	55 (40.4)	0 (0.0)	17 (12.5)	3.35	1.11	ปานกลาง
7. การกำหนดนโยบายด้านสวัสดิการชัดเจนและเปิดเผยให้บุคลากรทราบ	33 (24.3)	72 (52.9)	24 (17.6)	0 (0.0)	7 (5.1)	3.91	.94	สูง
8. การปรับปรุงกระบวนการผลิต	37 (27.2)	80 (58.8)	16 (11.8)	0 (0.0)	3 (2.2)	4.09	.76	สูง
9. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของพนักงาน	38 (27.9)	82 (60.3)	16 (11.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.16	.61	สูง
10. การจัดอบรมและพัฒนาพนักงานให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	25 (18.4)	55 (40.4)	41 (30.1)	13 (9.6)	2 (1.5)	3.65	.94	สูง
	รวม					3.55	.50	สูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าใช้จ่ายการผลิตของสถานประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า สถานประกอบการมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าใช้จ่ายการผลิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ปรับปรุงวิธีการผลิตเพื่อป้องกันการเกิดของเสียมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.14) รองลงมาคือ การจำแนกค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นคงที่และแปรผันมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.97) และการตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่จุดผลิตก่อนส่งต่อไปขั้นตอนการผลิตถัดไปมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.92) โดยทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การนำพลังงานธรรมชาติมาใช้ทดแทนไฟฟ้า เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ($\overline{X}$ = 1.45) ดังปรากฏในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าใช้จ่ายในการผลิตจำแนกเป็นรายข้อ

	ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต					$\overline{X}$	SD	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การจำแนกค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นคงที่และแปรผัน	34 (25.0)	64 (47.1)	38 (27.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.97	.73	สูง
2. การจำแนกค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นของแต่ละแผนก	22 (16.2)	62 (45.6)	49 (36.0)	0 (0.0)	3 (2.2)	3.76	.75	สูง
3. การจำแนกค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นทางตรงและทางอ้อม	17 (12.5)	63 (46.3)	56 (41.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.71	.68	สูง
4. วิธีการคำนวณจำนวนไฟฟ้าที่ใช้ในการผลิตกำหนดเป็นอัตราต่อหน่วยผลิต	14 (10.3)	51 (37.5)	53 (39.0)	0 (0.0)	18 (13.2)	3.32	1.11	ปานกลาง
5. วิธีการคำนวณจำนวนน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตกำหนดเป็นอัตราต่อหน่วยผลิต	7 (5.1)	58 (42.6)	21 (15.4)	3 (2.2)	47 (34.6)	2.82	1.42	ปานกลาง
6. วิธีการคำนวณจำนวนน้ำที่ใช้ในการผลิตกำหนดเป็นอัตราต่อหน่วยผลิต	10 (7.4)	42 (30.9)	37 (27.2)	22 (16.2)	25 (18.4)	2.93	1.23	ปานกลาง
7. การซ่อมบำรุงมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ	22 (16.2)	55 (40.4)	43 (31.6)	0 (0.0)	16 (11.8)	3.49	1.14	ปานกลาง
8. ปรับปรุงวิธีการผลิตเพื่อป้องกันการเกิดของเสีย	52 (38.2)	63 (46.3)	15 (11.0)	0 (0.0)	6 (4.4)	4.14	.94	สูง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

	ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต					$\overline{X}$	SD	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
9. การตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่จุดผลิตก่อนส่งต่อไปขั้นตอนการผลิตถัดไป	50 (36.8)	57 (41.9)	13 (9.6)	0 (0.0)	16 (11.8)	3.92	1.24	สูง
10. การนำพลังงานธรรมชาติมาใช้ทดแทนไฟฟ้า เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม	0 (0.0)	5 (3.7)	23 (16.9)	0 (0.0)	108 (79.4)	1.45	.90	ต่ำมาก
รวม						3.35	.65	ปานกลาง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ แสดงได้ดังตารางที่ 10 ถึงตารางที่ 13

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านองค์การกับด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\overline{X}$ = 3.95) รองลงมาคือ ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต ($\overline{X}$ = 3.93) ซึ่งทั้ง 3 ด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับสูง ดังปรากฏในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต	$\overline{X}$	SD	ระดับ
ด้านองค์กร	3.95	.60	สูง
ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร	3.95	.46	สูง
ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต	3.93	.58	สูง
รวม	3.94	.48	สูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตด้านองค์กรของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.09) รองลงมาคือ โครงสร้างขององค์กรมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) และขนาดเงินทุนของธุรกิจมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.95) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จำนวนพนักงานมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.77) ซึ่งทุกข้อในด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ดังปรากฏในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต ด้านองค์กรจำแนกเป็นรายข้อ

	ปัจจัยด้านองค์กร							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\overline{X}$	SD	ระดับ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. โครงสร้างขององค์กร	38 (27.9)	60 (44.1)	38 (27.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.00	.75	สูง
2. ขนาดเงินทุนของธุรกิจ	33 (24.3)	67 (49.3)	34 (25.0)	0 (0.0)	2 (1.5)	3.95	.79	สูง
3. จำนวนพนักงาน	25 (18.4)	59 (43.4)	50 (36.8)	0 (0.0)	2 (1.5)	3.77	.80	สูง
4. ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ	40 (29.4)	68 (50.0)	28 (20.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.09	.70	สูง
รวม						3.95	.60	สูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตด้านองค์กรของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงานมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.45) รองลงมาคือ ความรู้และประสบการณ์ของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) และพนักงานเห็นความสำคัญการใช้ทรัพยากรของธุรกิจอย่างประหยัดมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การบริหารแบบรวมอำนาจ ($\overline{X}$ = 3.22) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางดังปรากฏในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรจำแนกเป็นรายข้อ

	ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร					$\overline{X}$	SD	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ความรู้และประสบการณ์ของผู้ประกอบการ	58 (50.7)	69 (42.6)	9 (6.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.36	.60	สูง
2. ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงาน	64 (47.1)	69 (50.7)	3 (2.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.45	.54	สูง
3. การบริหารแบบกระจายอำนาจ	25 (18.4)	61 (44.9)	34 (25.0)	14 (10.3)	2 (1.5)	3.68	.94	สูง
4. การบริหารแบบรวมอำนาจ	10 (7.4)	57 (41.9)	41 (30.1)	9 (6.6)	19 (14.0)	3.22	1.14	ปานกลาง
5. ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของพนักงาน	38 (27.9)	60 (44.1)	36 (26.5)	2 (1.5)	0 (0.0)	3.99	.78	สูง
6. พนักงานเห็นความสำคัญการใช้ทรัพยากรของธุรกิจอย่างประหยัด	44 (32.4)	48 (35.3)	44 (32.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.00	.81	สูง
รวม						3.95	.46	สูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ การวางแผนและการควบคุมต้นทุนการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44) รองลงมาคือ วิธีการคิดต้นทุนการผลิตมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) และการควบคุมสินค้าคงคลังมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.16) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางระบบ ($\overline{X}$ = 3.38) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังปรากฏในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตจำแนกเป็นรายข้อ

	ปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต					$\overline{X}$	SD	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การวางแผนและการควบคุมต้นทุนการผลิต	77 (56.6)	48 (35.3)	8 (5.9)	0 (0.0)	3 (2.2)	4.44		สูง
2. วิธีการคิดต้นทุนการผลิต	48 (35.3)	75 (55.1)	10 (7.4)	0 (0.0)	3 (2.2)	4.21	.76	สูง
3. การควบคุมสินค้าคลัง	40 (29.4)	84 (61.8)	9 (6.6)	0 (0.0)	3 (2.2)	4.16	.73	สูง
4. การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต	43 (31.6)	74 (54.4)	11 (8.1)	3 (2.2)	5 (3.7)	4.08	.90	สูง
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางระบบ	19 (14.0)	51 (37.5)	47 (34.6)	0 (0.0)	19 (14.0)	3.38	1.17	ปานกลาง
6. ระบบบัญชีที่เหมาะสม	20 (14.7)	69 (50.7)	40 (29.4)	5 (3.7)	2 (1.5)	3.74	.81	สูง
7. การจัดทำงบประมาณต้นทุนของธุรกิจ	26 (19.1)	67 (49.3)	39 (28.7)	2 (1.5)	2 (1.5)	3.83	.80	สูง
8. อัตราการเกิดการสูญเสียของขั้นตอนการผลิต	47 (34.6)	43 (31.6)	40 (29.4)	3 (2.2)	3 (2.2)	3.94	.96	สูง
9. การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยในการวางระบบ	17 (12.5)	64 (47.1)	46 (33.8)	0 (0.0)	9 (6.6)	3.59	.95	สูง
10.การรวบรวมแนวทางการแก้ปัญหาที่ได้ผลเป็นฐานความรู้แก่องค์กรเพื่อนำไปใช้ในอนาคต	31 (22.8)	66 (48.5)	36 (26.5)	0 (0.0)	3 (2.2)	3.90	.83	สูง
รวม						3.93	.58	สูง

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดพลาสติกที่ใช้ในช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจตามขนาดของธุรกิจ

การเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตที่ต่างกัน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน แสดงดังตารางที่ 14 ถึงตารางที่ 16

สมมติฐานที่ 1 สถานประกอบการที่มีขนาดของธุรกิจแตกต่างกันมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิตต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจ หมวดพลาสติก จำแนกตามขนาดของธุรกิจ พบว่า การจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการโดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางกับขนาดย่อม มีการจัดการต้นทุนการผลิตที่ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังปรากฏในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

การจัดการต้นทุนการผลิต	ขนาดของธุรกิจ	n	$\overline{X}$	SD	t	p-value
1.ด้านวัตถุดิบ	ขนาดกลาง	56	3.48	0.58	-.88	.38
	ขนาดย่อม	80	3.56	0.51		
2.ด้านค่าแรง	ขนาดกลาง	56	3.64	0.46	1.91	.06
	ขนาดย่อม	80	3.48	0.52		
3.ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต	ขนาดกลาง	56	3.48	0.69	1.88	.06
	ขนาดย่อม	80	3.26	0.62		
รวม	ขนาดกลาง	56	3.53	0.51	1.19	.24
	ขนาดย่อม	80	3.43	0.45		

* $p < 0.05$

สมมติฐานที่ 2 สถานประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดพลาสติก จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงาน พบว่า การจัดการต้นทุนการผลิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจมีการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรงและด้านค่าใช้จ่ายการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การจัดการต้นทุนการผลิตด้านวัตถุดิบไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบการจัดการต้นทุนการผลิตโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาการดำเนินงาน

การจัดการต้นทุนการผลิต	ระยะเวลาการดำเนินงาน	n	$\overline{X}$	SD	F	p-value
1.ด้านวัตถุดิบ	1-5 ปี	21	3.53	.38	.42	.661
	6-10 ปี	32	3.60	.52		
	10 ปีขึ้นไป	83	3.50	.58		
2.ด้านค่าแรง	1-5 ปี	21	3.85	.29	7.41**	.001
	6-10 ปี	32	3.34	.65		
	10 ปีขึ้นไป	83	3.55	.43		
3.ด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต	1-5 ปี	21	3.64	.36	8.15***	.000
	6-10 ปี	32	2.99	.62		
	10 ปีขึ้นไป	83	3.42	.67		
รวม	1-5 ปี	21	3.67	.30	4.04*	.020
	6-10 ปี	32	3.31	.49		
	10 ปีขึ้นไป	83	3.49	.49		

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 15 เมื่อพบความแตกต่างโดยรวมและรายด้าน 2 ด้านของการจัดการต้นทุนการผลิตของกลุ่มที่มีระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ต่อไปด้วยวิธี Post Hoc Analysis ต่อไป

จากการเปรียบเทียบรายคู่ในภาพรวม พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงคู่เดียว คือผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยในการจัดการต้นทุนการผลิตสูงกว่าผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 6-10 ปี

และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ในด้านค่าแรงพบว่ามี 2 คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คือผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยในการจัดการต้นทุนการผลิตสูงกว่าผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 6-10 ปี และผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยในการจัดการต้นทุนการผลิตต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป

ส่วนด้านค่าใช้จ่ายการผลิต พบว่ามี 2 คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยในการจัดการต้นทุนการผลิตสูงกว่าผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 6-10 ปี และผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยในการจัดการต้นทุนการผลิตต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ดำเนินงานระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป ดังปรากฏในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบรายคู่และรายด้าน ของการจัดการต้นทุนการผลิตที่ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน

การจัดการต้นทุนการผลิต	ระยะเวลาการดำเนินงาน	$\overline{X}$	ระยะเวลาการดำเนินงาน		
			1-5 ปี	6-10 ปี	10 ปีขึ้นไป
ด้านค่าแรง	1-5 ปี	3.85	-	.51***	.30*
	6-10 ปี	3.34	-	-	-
	10 ปีขึ้นไป	3.55	-	-	-
ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต	1-5 ปี	3.64	-	.65***	-
	6-10 ปี	2.99	-	-	.43**
	10 ปีขึ้นไป	3.42	-	-	-
รวม	1-5 ปี	3.67	-	.37*	-
	6-10 ปี	3.31	-	-	-
	10 ปีขึ้นไป	3.49	-	-	-

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและการจัดการต้นทุนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี โดยตั้งข้อสมมติฐานไว้ดังแสดงได้ในตารางที่ 17 ถึงตารางที่ 18

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยเกื้อหนุนภายในองค์กรแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและการจัดการต้นทุนการผลิตของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี ด้วยวิธีสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร และด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต มีความสัมพันธ์กับการจัดการต้นทุนการผลิตโดยรวมในระดับค่อนข้างสูง (r =.716) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านวัตถุดิบ (r =.693) ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต (r =.582) และด้านค่าแรง (r =.529) ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่วางไว้

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตในทุกๆ ด้าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านค่าแรง (r =.571) ด้านวัตถุดิบ (r =.526) และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต (r =.497) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตในทุกๆ ด้าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านค่าแรง (r =.518) ด้านวัตถุดิบ (r =.502) และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต (r =.4585) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการต้นทุนการผลิตในทุกๆ ด้าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านวัตถุดิบ (r =.684) ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต (r =.533) และด้านค่าแรง (r =.385) ตามลำดับ ดังปรากฏในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตและการจัดการต้นทุนการผลิต

		การจัดการต้นทุนการผลิต			
		ด้านวัตถุดิบ	ด้านค่าแรง	ด้านค่าใช้จ่ายการผลิต	รวม
ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต	ด้านองค์กร	.526***	.571***	.497***	.628***
	ด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร	.502***	.518***	.458***	.582***
	ด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต	.684***	.385***	.533***	.639***
	รวม	.693***	.529***	.582***	.716***

***p < .001 r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยเกื้อหนุนภายในองค์กรอย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถทำนายการจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบ ด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต ได้

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการทำนายการจัดการต้นทุน

ตัวแปรทำนาย	b	SE b	β	t-test	p-value
ปัจจัยด้านองค์กร	.205	.077	.258	2.672*	.008
ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร	.181	.093	.189	2.057*	.042
ปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต	.314	.063	.382	4.944*	.000
ค่าคงที่	.681				
R = .718, R Square = .515					

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูลการทำนายการจัดการต้นทุนการผลิตด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปรากฏว่า ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ และปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตมีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรการจัดการต้นทุนการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .718 ซึ่งทั้งสามปัจจัยสามารถทำนายการจัดการต้นทุนการผลิตได้ร้อยละ 51.5 โดยปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตสามารถทำนายการจัดการต้นทุนการผลิตได้มากที่สุดเท่ากับ .382 รองลงมาคือปัจจัยด้านองค์กร เท่ากับ .258 และ ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ เท่ากับ .189 ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นไป

ตามข้อสมมติฐานที่วางไว้ และสามารถสร้างสมการถดถอยพหุคูณทำนายการจัดการต้นทุนการผลิตได้ดังนี้

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ คือ

$\hat{CMA}$ = .681 + .205ORG + .181ENT + .314PCS

สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$\hat{Z}_{CMA}$ = .258Z_{ORG} + .189Z_{ENT} + .382Z_{PCS}

เมื่อ CMA คือ การจัดการต้นทุนการผลิต
ORG คือ ปัจจัยด้านองค์กร
ENT คือ ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ
PCS คือ ปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิต

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการหรือผู้บริหารสถานประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 15 คน โดยคัดเลือกจากการสุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่แยกเป็นกลุ่มตามระยะเวลาการดำเนินงาน 1-5 ปี 6-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป จำนวนกลุ่มละ 5 คน เมื่อทำการสัมภาษณ์แล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา สรุปได้ดังนี้

1. หลักในการบริหารจัดการต้นทุน ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารมีการจัดการต้นทุนการผลิตอย่างมีระบบตามหลักการที่ถูกต้อง โดยให้ความสำคัญต่อต้นทุนด้านค่าแรง เนื่องจากต้องใช้แรงงานที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญจากการสะสมประสบการณ์สูง ผู้ประกอบการจึงให้ความสำคัญโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน โดยพยายามศึกษาหาเทคนิคการพัฒนาความสามารถ การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทำงาน ตลอดจนสวัสดิภาพการทำงานของพนักงานให้เกิดความปลอดภัยสูงสุด โดยผู้ประกอบการส่วนมากคำนึงถึงประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานมากกว่าจำนวนพนักงาน

โดยผู้ประกอบการท่านหนึ่งกล่าวว่า *"บริษัทให้ความสำคัญกับเรื่องการสร้างความรักความผูกพันธ์ที่พนักงานมีต่อบริษัทให้มากที่สุด เพราะการที่พนักงานมีความสุขในการทำงาน มีความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานกับบริษัท เห็นปัญหาของบริษัทคือปัญหาของตน ถือเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารพนักงานของบริษัท"*

ส่วนต้นทุนด้านวัตถุดิบ ผู้ประกอบการมีการวางแผนการจัดซื้อไว้ล่วงหน้า โดยการหาข้อมูลติดตามความเคลื่อนไหวเพื่อเปรียบเทียบราคาก่อนการสั่งซื้อ โดยผู้ประกอบการท่านหนึ่งกล่าวว่า *"ที่โรงงานให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านวัตถุดิบมาก เนื่องจากวัตถุดิบค่อนข้างควบคุมยากมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของราคาตลอดเวลา ซึ่งเป็นผลกระทบที่มาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้เลย ผู้บริหารโรงงานจึงต้องมีการจัดตั้งเป็นแผนกข่าวกรองติดตามราคาวัตถุดิบทั้งในและต่างประเทศตลอดเวลาขึ้นมาทำหน้าที่โดยเฉพาะ มีการวางแผนทำสัญญาซื้อล่วงหน้าเป็นรายปี และการสั่งซื้อจากผู้ผลิตในระดับต่ำ ทำให้สามารถบริหารจัดการต้นทุนด้านวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล"*

ส่วนต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายการผลิตมีการจัดการที่เป็นระบบ โดยสร้างกระบวนการผลิตเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดของเสีย จำแนกค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นคงที่และแปรผันเพื่อให้สามารถง่ายต่อการควบคุม และนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจบริหารต้นทุน นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญกับการตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่จุดผลิตก่อนส่งไปผลิตต่อหรือขาย ซึ่งช่วยให้ไม่เกิดภาระค่าใช้จ่ายในแต่ละแผนก โดยผู้ประกอบการท่านหนึ่งกล่าวว่า *"บริษัทของเราใช้วิธีจัดเก็บต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายการผลิตโดยจำแนกเป็นของแต่ละแผนก เพื่อให้คนงานในแต่ละแผนกช่วยกันดูแลค่าใช้จ่ายแผนกของตนให้เกิดน้อยที่สุด โดยผู้บริหารบริษัทจะมีการกำหนดเกณฑ์ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตขั้นต่ำไว้ ถ้าแผนกใดสามารถทำให้ค่าใช้จ่ายในแผนกเกิดขึ้นตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ได้ ทางบริษัทจะให้รางวัลแก่พนักงานในแผนกนั้นทุกคน เป็นเงินเพิ่มนอกเหนือจากค่าแรง แต่จำนวนเท่าไรไม่สามารถบอกได้"*

2. ปัญหาในการบริหารจัดการต้นทุนการผลิต ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารให้ความสำคัญกับต้นทุนการผลิตในทุกด้านมากขึ้นในปัจจุบัน เพราะต้นทุนการผลิตถือเป็นต้นทุนหลักและจำนวนต้นทุนเกิดมากที่สุดของธุรกิจ ดังนั้นปัญหาในการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตจึงถือเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญมากของธุรกิจ ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารจึงพยายามวางแผนหาวิธีการป้องกันหรือวิธีการแก้ไขไว้ล่วงหน้าเสมอ ซึ่งปัญหาที่ธุรกิจประสบตอนนี้น่าจะเกี่ยวกับปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมขั้นตอนการผลิตไม่ให้เกิดการสูญเสียในอัตราสูง ขาดระบบบัญชีที่มีคุณภาพและทันสมัยเพื่อการจัดเก็บข้อมูลให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในควบคุมต้นทุนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

ซึ่งผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"การทำธุรกิจในปัจจุบันมีความยากและลำบากมาก โดยเฉพาะเรื่องการจัดการต้นทุนการผลิต ซึ่งเป็นต้นทุนหลักของธุรกิจที่มีมูลค่ามาก*

ที่สุด และส่งผลโดยตรงต่อกำไรของธุรกิจ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารจะต้องหาวิธีการบริหารให้ต้นทุนการผลิตของธุรกิจลดลงในทุกด้าน ซึ่งปัจจุบันยังขาดวิธีและระบบการบริหารต้นทุนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ขาดระบบบัญชีต้นทุนที่สามารถให้ข้อมูลในการนำไปตัดสินใจได้อย่างทันต่อเหตุการณ์และฟันธงว่าถูกต้องแน่นอน โดยเฉพาะขาดพนักงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านระบบบัญชีต้นทุนในการจัดทำข้อมูล ซึ่งเป็นบุคลากรระดับกลางซึ่งค่อนข้างหายากที่มีคุณภาพสามารถจัดทำข้อมูลให้บริษัทได้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในการนำไปใช้ประโยชน์"

3. การตัดสินในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญของธุรกิจ ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารใช้วิธีการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ โดยการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่สำคัญของธุรกิจจะต้องมีการประชุมระดมความคิดจากตัวแทนหรือหัวหน้าพนักงานแผนกต่าง ๆ แต่ถ้าเป็นเรื่องไม่สำคัญมากจะให้อำนาจต่อผู้รับผิดชอบโดยตรงตัดสินใจ

ผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"การให้พนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้บริหารได้ข้อมูลที่มีมุงมองกว้างขึ้นและถูกต้องใกล้เคียงความจริง เพราะพนักงานจะเป็นผู้ใกล้ชิดและทราบข้อมูลปัญหาต่างๆ ของธุรกิจ นอกจากนั้นยังเป็นการลดช่องว่างระหว่างผู้บริหารกับพนักงานได้ทำให้พนักงานได้รับความรู้สึกที่เป็นกันเอง และรู้สึกเสมือนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของบริษัทอีกด้วย"*

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารให้ความสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้

4.1 ปัจจัยด้านองค์กรซึ่งส่งผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตมากที่สุด คือ ความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อการสร้างลูกค้าใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ให้ข้อเสนอที่จูงใจลูกค้าเกี่ยวกับ ระยะเวลาของสินเชื่อ ปริมาณงาน การส่งมอบสินค้า นอกจากนี้ผู้ประกอบการมีการวางแผนด้านวัสดุอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้มีนโยบายวางแผนซ่อมบำรุงและปรับปรุงแก้ไขสภาพเครื่องจักรให้สมบูรณ์พร้อมอยู่ตลอดเวลา

ซึ่งผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"การแข่งขันของธุรกิจในปัจจุบันมีความรุนแรงมาก ถ้าใครไม่แข็งพออยู่ในวงการนี้ไม่ได้ และลูกค้าเป็นตัวแปรที่สำคัญมากในการต่อสู้กันเรื่องธุรกิจ ลูกค้าพอใจใครคนนั้นถือว่ากำชัยชนะไว้แล้ว แต่ก็ต้องหาวิธีดูแลเอาใจให้ลูกค้าพอใจและอยู่กับธุรกิจไปนานๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก เพราะความต้องการของลูกค้ามีเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา จนบางครั้งบริษัทไม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ก็เป็นเหตุให้สูญเสียลูกค้าไปให้คู่แข่งได้ บริษัทจึงต้องพยายามให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์กรเพื่อให้บริษัทสามารถแข่งขันกับคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด"*

4.2 ปัจจัยด้านผู้ประกอบการหรือผู้บริหารและบุคลากร เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารให้ความสำคัญที่มีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการ โดยเน้นเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงาน โดยเห็นได้จากผู้บริหารโรงงานส่วนมากมีความรู้อย่างต่ำระดับปริญญาตรีขึ้นไป และบางแห่งผู้ประกอบการก็จะเป็นผู้บริหารโรงงานเอง ซึ่งมีความรู้ระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าระดับปริญญาตรีก็มีเช่นกัน แต่มีประสบการณ์ทำงานมานานจนสามารถรู้วิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และด้วยประสบการณ์สามารถรู้ล่วงหน้าว่าอาจจะเกิดปัญหานี้ขึ้น จึงสามารถหาวิธีการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาได้ ส่วนบุคลากรมีระดับความรู้ตั้งแต่ระดับประถม จนถึงระดับปริญญาตรี ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุการทำงานมากกว่า 1 ปี มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการกระบวนการผลิตเป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาเรื่องขาดแคลนคนงาน และมีการรณรงค์ให้พนักงานเห็นความสำคัญของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างประหยัด โดยการประชาสัมพันธ์ตามบอร์ดประกาศของแต่ละแผนก เพื่อปลุกจิตสำนึกแก่พนักงาน และมีการให้รางวัลเป็นสิ่งจูงใจและการตอบแทนพนักงานที่ความดี

โดยผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารโรงงานมีความสำคัญต่อการจัดการต้นทุนการผลิต เพราะต้นทุนการผลิตจัดเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นตัวหลักของโรงงาน ถ้าผู้บริหารโรงงานไม่มีความรู้ใช้ในการวางแผนงาน และใช้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาโรงงานก็อยู่ไม่ได้ โดยเฉพาะการมีประสบการณ์จากการทำงานนานๆ จะช่วยให้สามารถเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วตรงจุดของปัญหา และที่สำคัญที่ผู้บริหารควรต้องมีคือ มนุษย์สัมพันธ์ วุฒิภาวะทางอารมณ์ วิสัยทัศน์ ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความขยัน นอกเหนือจากความรู้และประสบการณ์ที่มี จึงจะทำให้เป็นผู้บริหารที่ดีและประสบความสำเร็จได้"*

4.3 ปัจจัยด้านการวางระบบต้นทุนการผลิตที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารให้ความสำคัญเช่นเดียวกับสองปัจจัยแรก ให้มีการวางระบบต้นทุนการผลิตอย่างรอบคอบโดยมีการวางแผนและคอยติดตามผลด้วยการประเมินผลงานจากแต่ละแผนก แล้วนำผลการประเมินที่ไม่ดีไปทำการวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อหาวิธีการป้องกันและปรับปรุงแก้ไขให้ผลงานดีขึ้น ส่วนวิธีการคิดต้นทุนการผลิต ส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการคิดต้นทุนการผลิตในระบบเดิม และเน้นหาวิธีการควบคุมสินค้าคงคลังให้เกิดต้นทุนต่ำสุด ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต เพื่อให้เกิดความสะดวกและข้อมูลมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"บริษัทใช้ระบบต้นทุนการผลิตแบบเดิมไม่อยากเปลี่ยนแปลงไปใช้ระบบใหม่เพราะกลัวปัญหาที่จะเกิดตามมา และพนักงานที่ดูแลระบบต้นทุนการผลิตของบริษัทก็ทำได้ดีอยู่แล้ว"*

5. ระยะเวลาในการดำเนินงานมีผลต่อการจัดการต้นทุนการผลิต เนื่องจากผู้ประกอบการที่เข้าสู่ธุรกิจในระยะเวลา 1-5 ปี ยังขาดประสบการณ์การแก้ปัญหาในด้านต่างๆ

โดยเฉพาะด้านแรงงานจะมีการเข้าออกผลัดเปลี่ยนบุคลากรเกิดขึ้นบ่อยมาก ทำให้ขาดพนักงานที่มีความชำนาญและมีฝีมือดี จนทำให้เกิดการผลิตที่มีของเสียเกิดขึ้นจำนวนมาก กระบวนการผลิตบางครั้งต้องใช้เวลานานเกินกำหนด ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการส่งสินค้าให้ลูกค้า บางครั้งต้องโดนลูกค้าปรับค่าเสียหายจากการส่งสินค้าล่าช้า เป็นเพราะผู้ประกอบการยังขาดประสบการณ์เทคนิควิธีการดูแลเอาใจใส่พนักงาน ปลูกฝังจิตสำนึกความจงรักภักดีต่อองค์กร หรือการสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้บริหารกับพนักงานในระดับปฏิบัติ การดูแลรักษาบุคลากรให้สามารถทำงานอยู่กับธุรกิจได้นาน ๆ โดยเฉพาะแรงงานฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ส่งผลให้การจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าใช้จ่ายการผลิตมีประสิทธิภาพขึ้นสามารถประหยัดต้นทุนด้านนี้อีกด้วย

โดยผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"โรงงานเปิดดำเนินงานมาได้ 1 ปี ตอนนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับพนักงานในฝ่ายต่าง ๆ มีการเข้าออกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ต้องเปิดรับสมัครพนักงานใหม่อยู่บ่อยครั้ง และต้องคอยสอนงานให้พนักงานใหม่จนเกิดความชำนาญ ซึ่งก็มีบางคนพอเรียนรู้จนมีฝีมือในระดับดีก็จะหาทางเปลี่ยนงานไปสมัครทำงานที่อื่น เพราะเขาคิดว่าโรงงานไม่มีความมั่นคง เพิ่งเปิดใหม่ยังไม่เป็นที่รู้จักทั่วไป เลยกลายเป็นที่ฝึกงานของคนบางคนไป จนบางครั้งต้องใช้วิธีการหาพนักงานใหม่ด้วยการให้พนักงานแนะนำญาติ หรือเพื่อนสนิทให้มาทำงานที่โรงงาน เพื่อให้เขาได้ทำงานอยู่ด้วยกันอย่างคุ้นเคยและถ่ายทอดสอนงานกันเอง ซึ่งตอนนี้ก็สามารถพอแก้ปัญหาเรื่องขาดพนักงานไปได้บ้าง"*

ผู้ประกอบการที่สามารถประคองธุรกิจให้ผ่านช่วงระยะเวลา 1-5 ปีขึ้นไปได้แล้ว ธุรกิจส่วนใหญ่ก็จะเกิดความเข้มแข็งและสามารถดำเนินธุรกิจไปได้ จากการสร้างสมประสบการณ์การแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของผู้ประกอบการให้สามารถฝ่าวิกฤตมาได้

โดยผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"บริษัทเปิดกิจการมาแล้ว 5 ปี ได้เจอปัญหามานานับประการแต่ก็สามารถฝ่าฟันผ่านพ้นมาได้ เพราะที่บริษัทมีบุคลากรส่วนใหญ่ที่อยู่กันมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งบริษัทจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะบุคลากรที่มีฝีมือและความชำนาญในการปฏิบัติงาน เพราะผู้บริหารที่นี่ใช้การบริหารงานแบบใกล้ชิด แบบพี่น้อง มีปัญหาสามารถเข้าปรึกษาผู้บริหารได้ตลอดเวลา และมีสวัสดิการดูแลเรื่องสุขภาพ สร้างบรรยากาศในที่ทำงานให้น่าอยู่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างครบครัน และผู้บริหารที่นี่มีคติว่าพนักงานมีความสุข คือกลยุทธ์บริหารองค์กร"*

อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการจะต้องประสบปัญหาการจัดการผลิตอีกในช่วง 10 ปีขึ้นไป เนื่องจากผู้ประกอบการต้องมีการปรับปรุงดูแลทรัพยากรในการผลิตที่ใช้งานมานาน ต้องปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตและนวัตกรรมให้ทันสมัย ต้องมีการลงทุนจำนวนมากอีกครั้งจึงต้องการแหล่งเงินทุนที่เสียต้นทุนการกู้ยืมต่ำ การพัฒนาบุคลากรซึ่งอยู่มานานให้มีการพัฒนา

ความรู้และฝีมือให้ทันสมัย จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องเจอปัญหาใหญ่ในการจัดการต้นทุนการผลิตด้านค่าแรง และด้านค่าใช้จ่ายการผลิต ส่วนด้านวัตถุดิบระยะเวลาการดำเนินงานต่างกันไม่มีผลที่แตกต่างกันในการจัดการอย่างใด

ซึ่งผู้ประกอบการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า *"ได้เปิดดำเนินธุรกิจนี้มาเป็นเวลา 30 ปีขึ้นเป็นทั้งเจ้าของธุรกิจและผู้บริหารด้วย ทำให้รู้ดีว่าความยากลำบาก ปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร โดยเฉพาะเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตตั้งแต่เริ่มดำเนินกิจการ จนกิจการเจริญรุ่งเรืองและจนถึงปัจจุบันก็ยังต้องมีการเสียต้นทุนในการดูแลปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์การผลิตให้ทันสมัย ต้องคอยติดตามเทคโนโลยีการผลิตที่ออกมาใหม่อยู่ตลอดเวลา เพราะไม่เช่นจะทำให้ธุรกิจไม่สามารถต่อสู้กับคู่แข่งซึ่งมีจำนวนมากและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในขณะนี้ได้ และที่สำคัญต้องผลิตสินค้าสนองตอบความต้องการของลูกค้าได้อย่างครบถ้วนและรวดเร็วอีกด้วย"*

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการจัดการต้นทุนการผลิตเป็นอันดับหนึ่งคือ ด้านค่าแรง เพราะผู้ประกอบการหรือผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของคน ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการผลิต 4 อย่าง คือ ทรัพยากร แรงงาน เงินทุน และผู้ประกอบการที่มีความเอื้อเฟื้อมีจิตใจโอบอ้อมอารี ใช้หลักการบริหารบุคลากรอย่างเป็นกันเองเหมือนคนในครอบครัว จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารสามารถประคองธุรกิจให้รอดพ้นสถานการณ์วิกฤตทางเศรษฐกิจมาสู่ความยั่งยืนได้จนถึงปัจจุบัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นว่าแนวโน้มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญต่อเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ สร้างรายได้และเกิดการจ้างแรงงานในระบบมากขึ้น ผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ผลิตได้ตอบสนองความต้องการภายในประเทศและยังมีการส่งออกไปต่างประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยพิจารณาจากปริมาณการใช้เม็ดพลาสติกสะท้อนภาพอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มที่ดีขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากอุตสาหกรรมพลาสติกเป็นอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industries) ให้กับอุตสาหกรรมหลักต่างๆ ของประเทศไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น แต่ด้วยผลกระทบจากวิกฤตการณ์ภัยธรรมชาติทั้งภายในประเทศและต่างประเทศส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของโลกทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมถึงเศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวในทิศทางที่ลดลง แต่แนวโน้มต้นทุนการผลิตที่ปรับเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมัน วัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงาน และดอกเบี้ย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตของธุรกิจ และยัง

รวมถึงข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การขาดแคลนเงินทุน ตลอดจนการไม่ได้เป็นผู้ควบคุมราคาสินค้า จึงสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนไหวที่ค่อนข้างสูงต่อความเสี่ยงด้านต้นทุนการผลิต ย่อมจะส่งผลต่ออัตรากำไรที่อาจปรับลดลงตามอีกด้วย และหลังจากวิกฤตการณ์ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นจะมีส่วนทำให้ มีแรงซื้อขายสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น การซื้อเพื่อซ่อมแซมบ้าน สิ่งก่อสร้างหรือรถยนต์ จะช่วยผลักดันด้านการผลิตมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมวดอุตสาหกรรมพลาสติก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีความเข้มแข็งและเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ และให้ความสำคัญกับเรื่องการแสวงหาโอกาสในการขยายตลาดเพื่อเพิ่มรายได้ การขยายเครือข่ายทางการตลาดทั้งภายในประเทศและภูมิภาคใกล้เคียงโดยเฉพาะตลาดอาเซียน ให้ความสำคัญด้านการบริหารจัดการต้นทุน การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ เข้ามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจ เป็นต้น ประกอบกับการมีผู้บริหารหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีหน่วยงานทั้งทางภาครัฐและเอกชนซึ่งมีบทบาทในการให้คำแนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมช่วยเหลือให้ผู้ประกอบการสร้างความแข็งแกร่งสามารถยืนหยัดบนการแข่งขันภายใต้สภาพเศรษฐกิจโลกที่ไม่แน่นอนนี่ได้จนเกิดความยั่งยืน